

PO SU DE K

na diplomovou práci studenta HTF oboru Pravoslavná teologie
Mgr. Vratislava Antonije Drdy
Pravoslaví v Austrálii, Oceánii a Antarktidě

Předkládaná (magisterská) práce o. Antonije Drdy, jak píše v úvodu sám autor, se věnuje dodnes málo známému a téměř neprobádanému tématu „přítomnosti a působení pravoslavné Církve v oblastech, s nimiž se obvykle Pravoslaví nespojujeme“. Takové uchopení celého problému praktický „předurčovalo“ nikoli standardní, nýbrž průkopnický a badatelský průběh a charakter celé práci. Bylo zapotřebí nejenom prostudovat, shromáždit, vytrítit a vytríbit značné množství rozmanitých pramenů a podat jejich ucelenější přehled, ale také nalézt vhodnou „metodiku“, která jako magnetické pole bude udržovat celý výklad.

Již v úvodu autor zmiňuje, že „ačkoli vnější život Církve splývá ve vybrané oblasti na první pohled v jeden celek, ve skutečnosti se v jeho rámci – jako ovšem v celé diaspoře – více či méně prolínají dva ze své podstaty vlastně protichůdné jevy – diaspora a misie“. Toto dělení, ač připouštíme, že je do jisté míry umělé, nicméně pomáhá nám pochopit celou řadu jevů odehrávajících se v složitých podmínkách diaspory a toto vzájemné napětí a prolínání zmíněných fenoménů (diaspory a misie) můžeme sledovat během celého autorského výkladu, čímž nás autor posouvá do zajímavé a v českém akademickém prostředí nedocenené oblasti geografie náboženství (na Slovensku se této oblasti úspěšně dlouhodobě věnuje prof. R. Matlovič Viz jeho práci: Geografia religii. Náčrt problematiky. Prešov, 2001).

Dále autor podává v práci velice podrobný výčet a přehled reálií (historických, architekturních, zeměpisných) dokládajících spletitý a složitý průběh pravoslavné misie na území Austrálie, Oceánie a Antarktidy. Na konci každé kapitoly je dán základní religionistický kontext křesťanství ve zmíněných geografických oblastech.

V přílohách jsou přiblížené osobní příběhy a životopisy nejvýznamnějších postav této misie a právě jejich unikátnost a neopakovatelnost dodává jedinečný osobnostní punc „objektivním a subjektivním“ okolnostem, často zastírajícím pravou podstatu historických událostí.

Obrazové přílohy vhodným způsobem doplňují a obohacují textový materiál.

Práce je předkládaná podruhé: v minulém akademickém roce, kdy autor poprvé předložil svoji magisterskou práci k obhajobě, komise shledala nedostatky v počtu a „umístění“ literárních odkazů; autor považoval za neúčelné uvádět odkazy u běžně dohledatelných údajů z běžně známých a dostupných zdrojů (odpovědnost za tento přístup leží jistě i na mně, jako na vedoucí práce). Stávající upravená dle pokynů komise diplomová práce obsahuje 392 poznámky, které precizně vysvětlují význam uvedených faktů, odhalují svůj původ, uvádí zdroje, odkud byly čerpány a navigují případné další bádání nebo umožňují jejich ověření.

Dále autor pečlivě uvádí literární zdroje (cca 46 titulů) a použité elektronické prameny (jejich pouhý výčet sčítá 5 stránek, od 132 do 137). Nechybí ani vysvětlení, proč u některých zdrojů bibliografické údaje jsou neúplné (například, chybí ISSN) – souvisí to s tím, že se ne ve všech případech podařilo dopravit do ČR u vzácných a málo dostupných publikací originální vydání titulů s kompletní tiráží.

Jelikož připomínky se týkaly pouze „technické“ úpravy práce, které autor tentokrát splnil a práce získala i kýženou formální úroveň, navrhuji ji hodnotit známkou „výborně“.

V Praze dne 14. 5. 2012

Dr. Marina Luptáková

